

tovo kislino. Prepeljali so jo v celjsko bolnico, kjer je podlegla zastrupljenju.

Griža se je pojavila v precejšnjem obsegu po nekaterih krajih na Dolenjskem.

Za dijaško kuhinjo v Mariboru so nabrali na sedmini po 1 Jožefu Trampuš, bivšem poselniku v Nebovi pri Sv. Petru Din 170.—. Darovalcem Bog povrnil!

Blaznikova »Velika Pratika« za leto 1936 je izšla in se dobiva pri založniku, tiskarni J. Blasnika nasl. Ljubljana, Breg 10 in v vseh večjih trgovinah. Ta naš najstarejši slovenski ljudski koledar je res praktičen in zanimiv. Zato ga hoče imeti leto za leto vsaka slovenska družina. Letos mu je dodana še večbarvna reprodukcija lepe slike »Poklon Modrih«.

Petančičeva »Miklova Zala«, ki so jo igrali že na več krajih, se naroča v Tiskarni sv.

Celi vlak je padel v bližini Forta Madison v severnoameriško reko Mississippi.

Kolodvor v Klajpedi, kjer so se vršile 29. septembra volitve v deželni zbor.

Cirila in stane samo 10 Din izvod. Igralci in režiserji, ki jih zanima, kaka je igra na prostem, naj si jo takoj naročijo. Fare, ki naročijo eden izvod, smejo igro prirediti brez tanižme. Igra je tiskana v majhni nakladi in bo hitro pošla. Kjer bi jo hoteli vprizoriti v prihodnjem letu, naj si jo sedaj oskrbe.

Slovenske gorice v fotografiji. Prejeli smo izredno lepe posnetke sledečih krajev: Sveti Miklavž pri Ormožu, Sv. Jakob v Slov. goricah, Sv. Trojica v Slov. goricah, Sv. Jurij v Slov. gor., Sv. Andraž v Slov. gor., Svetinje, Sv. Benedikt v Slov. gor., Sv. Tomaž v Slov. gor., Sv. Bolfenk na Kogu, Sv. Anton v Slov. gor., Velika Nedelja, Kapela. Oglasite se, kjer potrebujete v teh krajih razglednice, navadne ali fotorazglednice, od 100 komadov dalje vam jih nabavimo. Vprašajte za ceno! — Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Sanatorij v Mariboru, Gosposka ulica 49, telefon 23—58. Najmodernejši urejen za operacije. Najnovejši zdravilni aparati. Vodja specialist za kirurgijo dr. Črnič. Prosta izbira zdravnikov. 10

Ljubosumnost zahtevala 5 smrtnih žrtev

Ljubosumna žaloigra je zahtevala v okraju Bethume na Francoskem 5 smrtnih žrtev. Poljski delavec Ladislav Nestor, rodom iz Poljske, je ustrelil v vasi Saint Hilaire svojo izvoljenko Marijo Ziadzira in njenega ljubimca delavca Renéja Jarlet. Po opravljenem prvem krvavem dejanju je zdivjal nazaj v Ligny, kjer se je podal v stanovanje očeta svojega tekmeča. Z očetom je začel prepir, je potegnil revolver in je ustrelil tudi starega Jarleta, ki je umrl po prevozu v bolnico. Po drugem zločinu je zažgal bližnji škedenj in se je ogenj bliskovito razši-

Januš Golec:

Po divjinah Kanade

Ljudska povest po raznih virih.

(Dalje.)

Med na kratko označenim opazovanjem in premišljevanjem o mirnih volkovih, se je zdelo Francu, da je čul strel iz jugo-vzhoda. Tudi volkovi so dvignili ušesa. Po preteku pol minute je že odjeknil drugi strel. Tokrat ni bilo nobenega dvoma več. Franc je celo prepoznal rezki pok tovarišev puške. Najbrž je zadel tudi prijatelj na kako volčje krdelo.

Zopet sta se razgubila dva strela po planjavi. Gruberja je stresla zavest, da morajo to biti drugi streli. Vsekako ni bil Lavison sam tamkaj dol na jugu!

Že je zaropotala kar cela salva!

Franca se je oprijemal strah. Krik se mu je zmuznil iz ust. Nekaj se mu je posvetilo v glavi ter mu pošepnilo, da morajo biti Indijanci na bojnem pohodu. Napadli so Lavisona. Oddal je v obrambo dva strela, tema so sledili brzostreli od

13 nasprotni strani. Rezko lajanje tovarišev puške je obmolknilo...

Franca je predramila in streznila iz razglabljanja resna nevarnost. Pripognil se je, si privezal bolj tesno snežne obroče na noge in stekel navzdol po hribu v smeri, iz katere so se bili oglasili streli.

Prav nič se ni več bal volkov, ki so se razkadili pred njim na dve strani. Franc se ni zmednil za mrak, za brezmejno samoto severne pokrajine, za nevarnost, ki mu je pretila od napadalcev, vse njegove misli so bile osredotočene v tovariša.

Dober tucat mlajših in bolj radovednih članov volčjega krdela je začelo ovohavati lovčev sled in ji je sledilo na precejšnjo razdaljo.

Nekako do opoldne je preiskoval Lavison z nižjim drevjem posuto pokrajino kamenitega razvodja, koder se je navadno podilo iskano volčje krdelo. Ker tamkaj ni srečal zverin, je krenil dalje proti jugovzhodu, da bi pregledal tamkaj lišicam nastavljene pasti in bi se vrnil nato proti domu. Ne da bi bil slutil, da stopa sam v smrtno past, se je bližal skupini črnih debel.

Obžalovanja vredni slučaji.

Samomor. Na Pobrežju pri Mariboru se je sprl 76letni prevžitkar Rudolf Horvat s hišnim posetnikom. Streljal je nanj in na njegovo ženo, a ju ni zadel. V prepričanju, da sta oba zadeta, je zbežal v svojo sobo, se zaklenil in se ustrelil.

Mladina brez Boga in krščanskih vzorov. Dne 2. oktobra krog 6. ure zjutraj se je odigrala v Račah pri Mariboru mladostna žaloigra, ki je zahtevala tri smrtne žrtve in nam kaže, kam plove mladina brez Boga in krščanskih vzorov. Ob 5.55 je zapustil zjutrajni ljubljanski osebni vlak postajo Rače. Kakih 50 m proč od postaje Rače-Fram sta se vrgla pod lokomotivo dva mladca. Vlak so sicer takoj ustavili, a vendar se je nudi potnikom strahoten prizor. Enemu mladeniču so odrezala kolesa lokomotive glavo, drugega pa so popolnoma razmesarila. Koj so ugotovili, da gre za 17letnega čevljarskega vajenca Karla Mihorko in za 15letnega livarskega vajenca Feliksa Koder iz Rač. Oba samomorilca sta skupno oboževala 16letno posestnikovo hčerko Mimiko Bauman iz Rač. Sklenila sta, da usmrtita dekleta in izvršita skupno samomor. Mihorko in Koder sta se podala dne 2. oktobra zgodaj na dom Mimike Baumanove. Zvabila sta deklino, ki ni slutila ničesar hudega, iz hiše. Eden je ustrelil dekleta in koj nato sta zbežala oba v smeri proti železniški postaji, kjer sta se vrgla pod vlak. Mladinska žaloigra je globoko pretresla celo okolico in bo odprla marsikaterim staršem oči, kako potrebna je danes krščanska vzgoja, ki edina lahko odvrača odrasčajočo mladino od zablode samomora in drugih zločinov.

Vlom v gostilno. V noči je bilo vlomljeno v krčmo Lah na Radvanjski cesti pri Mariboru. Tat je odnesel gramofon s ploščami ter nekaj cigaret in jestvin. Škoda znaša 1500 Din.

Ko je prodril v črni les, ga je pričel oplazovati notrajni nemir. Zdelo se mu je, kakor bi bil stopl. na starodavno pokopališče, ki je bilo tedaj še zeleno, ko je tudi cela pokrajina proti severu kazala drugačno lice. Tukaj so se podili pred tisočletji že davno izumrli mamuti. Trenutna sprememba podnebja je pomorila drevje, ki pa ni strohnelo, ampak prepojeno z mokroto — okamenelo. Ta drevesa so stala tukaj od bogznaj kedaj in so mogle zveržene veje proti nebu, kljubujoč tisočletjem. Temno-črni so bili drevesni mrlič. Nobeden podmladek ni poganjal pod njimi, nobena ptica jih ni obiskovala. Vse naokrog je bilo brez življenja — mrtvo!

Približno 100 m dalje v črnem lesu se je zbrkl. nil volk s svojega zasneženega brloga. Lavison je sprožil prenačlo in ga zgrešil. Liki sivkasta senca je zbežal volk globlje v gozd, proti zamrzlemu jarku, v kojega bližini se je nahajala Amerikančeva lisičja past.

In kar naenkrat je postal volk pred kopico kamenja, da se je kar zakadil sneg izpod krempljev njegovih šap. V istem trenutku se je obrnil

Izsledeni potvorjeni novci. Orožniki od Sv. Marjete ob Pesnici so našli pri 27letnemu posestniku Jožefu Bajšiču v Spodnji Ploderšnici pri Sv. Jakobu v Slovenskih goricah 36 kovancev po 20 Din, 13 do 50 in obliki za vliivanje. Orožniki so uverjeni, da je lastnik kovavnice za potvorbo srebrnjakov imel še doslej neizsledene pomagače.

Smrtna žrtev prepira. V Slov. Bistrici sta se sprla 20letni Ivan Mlaker in 24letni Maks Braučič. V prepiru je potegnil slednji nož in ga je zasadil Mlakerju dvakrat skozi prsa. Zabodeni je imel še toliko moči, da je krenil proti domači hiši, kjer je omahnil na pragu in izdihnil.

Strel v vrat si je pogнал v Celju 23letni redov 39. pešpolka Smail Memetović. Nevarno ranjenega so prepeljali v bolnico.

Tatvina treh krav. V Veliki Loki na Dolenjskem je ukradel in odgnal neznanec gonjaču Miletu Vugujeviču tri lepe krave, ki so bile last posestnika Janeza Bohleta iz Koroške vasi.

IZ PREISKAVE O KOŠAJNČEVH VLOMIH IN TATVINAH.

Zadnjič smo poročali, kako je bil aretiran v Mariboru po hudi pitki s policijo na starem mestnem pokopališču že več nego pol leta zasledovani vlomilec, tat in ubijalec Franc Košajnc. Vendar enkrat prijeti ni uganjal vlovov samo v Mariboru in okolici, ampak predvsem tudi v Avstriji po Grazu.

Ko je mariborska policija bila gotova z zasliševanjem zločinca, je pripehljal dne 2. oktobra opekarnar Eustacchio iz Graza v avtomobilu tri uradnike od graškega policijskega ravateljstva. Avstrijecem je Košajnc priznal 6 težkih vlovov, katere je zagrešil po stanovanjih boljših ljudi v Grazu. Med okradenimi so: feldmaršallajtnant Seydler-Sanwehr, generalmajor Jožef Kubin, major Helfert, vsi stanujoči v Grazu. Dalje opekarnar Eustacchio v Št. Petru pri Grazu, krčmar Wazinger

iz Lustbüchla in deželni uradnik Hofer z Ruckerlberga.

Košajnc je predvsem izmikal pri vlovih dragocenosti, katerih je odnesel pri omenjenih v Grazu in okolici za več nego 100.000 Din. Največji plen mu je padel v roke v hiši opekarnarja Eustacchija. Med tem, ko je opekarnarjeva družina pozno popoldne kvartala v pritličju, se je splazil lopov v I. nadstropje in je odnesel več starinskih družinskih dragocenosti, dva brovning samokresa, eden revolver na boben in potni list na ime Franco Eustacchio. S tem potnim listom je prekoračil brez težko državno mejo in se vpisal v hotelu v Mariboru. Kam je Košajnc skril in razpečal ukradeno zlatino, še ni dognano. V Mariboru je prodal dragocenosti za 4000 Din.

S kako drznostjo je bil Košajnc na delu, je razvidno iz dejstva, da se je večkrat znal odtegniti aretaciji s samokresom v roki. V Grazu je skočil enkrat iz vozečega voza cestne železnice. Ob tej priliki je potegnil s seboj enega potnika, ki se je znatno poškodoval pri padcu.

Dalje je imel tolovaj navado, da se je podajal na zločinske pohode v telovadnih čevljih, ki so mu bili znatna pomoč pri pobegu in posebno pri plezanju preko obzidja. Težkoče je imel z umetnim zobovjem, katerega je na hitrem pobegu na zasledovanju večkrat zgubil.

Pri zaslišanju v Mariboru je ropar priznal, če bi bil imel na nogah telovadne čevlje, bi ga ne bil nikdo dohitel in podrl na tla.

Po končanem zaslišanju na policijskem komisariatu so predali Košajnc v zapore okrožnega sodišča.

Izpred sodišča.

Tudi mladoletnik prejel zaslužen kaznen. Letos 24. aprila je udaril mladoletnik I. G. iz Celestrine v Št. Petru pri Mariboru z motiko po glavi Srečka

in zdiral nazaj po poti, po kateri je pribrazil, ter naravnost proti Lavisonu.

Lovec je nastavljal puško k licu in ustrelil. Tokrat je zadel zver sredi skozi prsa. Volk se je prekotalil, začel besno stresavati s tacami in je obležal poleg debela.

Amerikanec je pogнал iz cevi prazno patronske stročnice, ogledoval volka in lukal proti skal, ki se je skoraj zgubljala v mraku. Čudno, da se je zver s tako naglico obrnila nazaj. Nekaj jo je moralo tamkaj le prestrašiti. In taisto nekaj je tičalo in se skrivalo za kamenjem.

Ničesar ni slišal, nič videl. Kljub temu ga je vznemirjalo čudno obnašanje volka. Mogoče bi bilo dobro, če bi se vrnil, obšel gozd in poiskal morebitno sled, ki je vodila v črni les.

Prepozno!

V trenutku, ko se je okrenil, je dvakrat zablisnilo izza kupa kamenja, dvakratni pok je pretrgal tišino. Ena krogla mu je zažvižgala ravno mimo vrata. Druga mu je oprasnila mečo na nogi in ga vrgla na kolena.

Iznenaden od čisto nepričakovanega napada, je spustil puško in se je poskušal obdržati

ril. Pred požarom je Nestor zbežal proti sosednemu mestu Illaire. Med potjo je ustrelil s kolesa mladega Francoza Patigniera, katerega je imel pomotoma za brata svojega tekmeča. Prišel je v svoje stanovanje, se je zaklenil v sobo in si pogнал kroglo v prsa. Ranil se je lažje. Orožniki so ga prijeli v postelji.

Roparski umor v vlaku.

V nedeljo dne 29. 9. t. l. zgodaj zjutraj so našli železniški uslužbenec med postajama Admont in Frauenberg v Avstriji truplo 50letne ženske, ki je bilo vrženo iz brzovlaka na progo. Poizvedbe so dognale, da gre za 50letno ravnateljico šole

Bohla. Udarec je bil tako silovit, da mu je udarjeni podlegel. Mariborsko sodišče je obsodilo 1. oktobra mladoletnega ubijalca na 3 leta strogega zapora.

Radi uboja matere 6 let robije. V Zapotoku na Kranjskem sta se sprli 1. sept. 66 letna Marija Vode in njena 19-letna hčerka Amalija. Hči bi se bila rada poročila, pa se je mati branila, da bi prepisala hišo pred svojo smrtjo. Amalija je ubila mater s polenom in je bila v Ljubljani 4. oktobra obsojena radi težke telesne poškodbe s smrtnim izidom na 6 let robije.

*

Slovenska Krajina.

Vesela vesti. Kakor smo zvedeli, se je končno le doseglo na posredovanje slov. ministrov gg. dr. Korošca in dr. M. Kreka, da se je otvoril peti gimnazijski razred kot samoupravni. Je to za nas velikega pomena, zlasti v teh težkih gospodarskih časih, ko naši kmečki ljudje bijejo težak boj za obstanek. Tako bo marsikateri dijak lahko končal srednjo šolo, kar bi mu sicer bilo onemogočeno, ker starši ne bi mogli nositi stroškov za njegovo vzdrževanje pri študiranju. Peti gimnazijski razred, četudi samoupravni, nam daje upanje, da se bodo v doglednem času in postopoma otvorili tudi ostali trije višji razredi in se bo končno tako uresničil tako dolgo zaželeni san naših dolgoletnih borb za popolno soboško gimnazijo v Slov. krajini. Slovenskima ministroma pa naša iskrena zahvala!

Sobota. G. Josip Benko, znani industrijalec v Soboti in sedanji narodni poslanec za soboški srez, je bil na predlog trgovskega ministra odlikovan za zasluge na trgovskem polju z redom Jugoslovenske krone IV. stopnje. — 22. septembra sta se spoprijela na zelenem polju naša nogometna rivala SK Mura iz Sobotice in SK Lendava iz Lendave na igrišču Mure v Soboti. Tekma je sicer končala z malenkostnim viškom za Muro, vendar pa je Lendava daleč preseгла vse pričakovanje in je žela splošne simpatije s svojo igro. Take tekme nas izredno veselijo, ker kažejo res pravi

užitek gledalcu in tudi igralcem nudijo krasno šolo za igranje nogometa. — Sreski odbor Rdečega križa za soboški srez bo priredil tromesečni bolničarski tečaj. Tečaj se bo pričel 14. oktobra. Obiskovalci se bodo morali obvezati, da se bodo redno udeleževali tega tečaja. Na koncu se bodo polagali izpiti, ki dajejo pridobljeno diplomu pravico za poklic prostovoljnega bolničarja in prostovoljne sestre. Tečaj je brezplačen, zato se pričakuje precejšen odziv za obisk tega tečaja. — Zbirka za nakup rešilnega avtomobila Rdečega križa precej dobro uspeva. Upamo, da bo v doglednem času potreben denar nabran in bo tako omogočen nakup tako potrebnega rešilnega avtomobila. — Tudi letos se bo vršil tečaj za učenje francoskega jezika za začetnike in za nadaljevalce s konverzacijo, pod okriljem francoskega krožka v Soboti. — V vrtni ulici so trije pobalini povzročili zelo nepremišljeno dejanje, ki bi lahko zahtevalo smrtno nesrečo. V svoji nepremišljenosti so namreč zvezali žico z električnim vodom in jo nato pritrdili na železno ograjo. Tako so napeljali tok do železnih vrat. Potem so poklicali v bližini se igrajočega dečka in mu dejali, naj se prime železnih vrat. Deček je seveda prišel za vrata in v tem trenutku ga je začel tresti močan električni tok, ne da bi se ga mogel rešiti. Fantje so v strahu, da bi tok dečka ubil, s kolo naglo pretrgali žico, ki je spajala električni vod z ograjo in tako povzročili pregorenje električnih zavorovalk v bližini. Zadevo preiskuje soboško orožništvo.

Lendava. Naša slovenska Lendava le malokdaj doživi kaj izrednega in zanimivega, čeprav je sedež sreza. Vendar pa je dne 21. septembra doživela lep večer. Obiskali so nas namreč pevci »Lipe« iz Slovenske Bistrice in priredili koncert pod vodstvom bivšega uradniškega pripravnika v Lendavi g. Janka Podobnika. Spored je bil zelo posrečeno izbran in posamezne točke izredno dobro izvajane. Nekateri pesmi so bile izvajane res odlično in je tako pevski zbor »Lipe« žele zasluženo priznanje od občinstva z burnim ploskanjem, da se dolgo ni poglelo navdušenje. Vsi so bili navdušeni nad lepim petjem in žele bi bilo, da bi nas taka sreča še večkrat doletela, ker se včasih res dolgočasimo. Pevcem iz Slov. Bistrice pa naša najlepša zahvala in na skorajšnje eвидenje v slovenski Lendavi.

Nedelica. Le malokdaj se čuje kakšen glas iz naše lične Nedelice. Življenje teče enakomerno in posebnih dogodkov ni. Vendar smo pa doživeli sredi septembra izreden dogodek, ki je žele precej smeja. Nekaj fantov iz bližnjega Turnišča se je napotilo vasovat k nam. Bog vedi, kaj jih je zmotilo, da so se lotili spečega fanta v seniku in začeli udrihati po njem. Speči je bil Törnár Štefan. Prvi trenutek se Törnár niti ni zavedal, kaj se z njim godi. Čez čas mu je pa bilo teh neumnosti zadosti in je kljub bolečinam od kolov pometal napadalce iz senika in jih nagnal z dvorišča. Čudni so res nekateri mladi fantje, da še spečih ne pustijo pri miru!

Sebešcan. Kakor smo že zadnjič poročali, je

za obrtno umetnost iz Bukarešte v Rumuniji Marijo Farcasanu, ki je potovala v Pariz.

Čudesa v kraljestvu dreves.

V splošnem ne dosežejo drevesa višine več nego 40 m. Med najvišja drevesa na svetu spada avstralski evkaliptus, ki postane 150 metrov visok in je na vrhu okrašen s košato krono. V višino 100 m se povzpnejo v Kaliforniji v Severni Ameriki mamut drevesa, ki so pa mnogo debelejša nego avstralski evkaliptus in postanejo 5—6 tisoč let stara. Slednja spadajo med najstarejša drevesa na svetu. Pravo čudo, kar se tiče drevesne širine, je japonski mecesen, katerega čemujejo

pri prvem deblu. Ponovno so segli trije do štiri ognjeni jeziki po njem od druge strani jarka. Krogla mu je osmeknila lica in mu razcefrala kožuhovinasto kapo. Druga je udarila ob okameneli les mrtvega drevesa, odtrgala tresko in odbrenčala z njo.

Kakor na povelje se je vrgel Lavison na tla. Na ta način si je rešil vsaj trenutno življenje, ker ostanek njemu namenjenih krogel je odfrčal nad njim.

Nato je obmolknil ogenj. Sovražnik je bil prepričan, da je zadel in je lovec ubit. Z bliskavico se je potegnil napadeni v kritje za drevo. Od tam je otipal puško in jo potegnil k sebi za cev.

Njegovo početje so opazili iz nasprotni strani. Zopet so siknile krogle, ne da bi bile zadele in zavladal je mir.

Lavison je čakal z na strel pripravljeno puško. Le nekoliko sta ga skeleli praski na licu in na nogi. Čutil pa je, da rana na meči krvavi.

Za skalami ni bilo opaziti nikakega premikanja. Minulo je 5 minut ... 8 ... 10! Zadeva je postajala opasna. Lavison je bil prepričan, da

je uganil načrt rdečkožnih napadalcev. Hitro so se prepričali, da mu ne morejo prav do živega izza kamenite utrdbe. En del se je poslužil mrtvega gozda za obkolilni manever. Drevo je nudilo Lavisonu kritje samo naprej. Od vseh drugih strani je bil povsem nezavarovan.

Dvignil je glavo in pogledal naokrog. Dvajset korakov dalje na levo je stala tesna skupina treh velikih dreves. Če bi mu uspelo, da bi stekel tja, se vrgel med debli na tla, bi bil kakor v majhni trdnjavi.

Previdno je pripravil telo za skok, se pognal kvišku in že je hušnil proti cilju. Njegov izpad je sovražnike presenetil. Že je imel polovico poti za seboj, ko so otvorili napadalci ogenj. Nekaj krogel je zapisnilo mimo, buknilo v sneg, le par se je odbilo od okamenelih dreves. Ogenj iz puškinih cevi mu je bil dober kašipot. Ne da bi bil zadet, je dosegel kritje dreves, kjer je izkopal s pomočjo snežnega obroča sneg in izpopolnil utrdbo.

Trenutno je bil zopet na varnem. Nikakor se ni predajal v očigled smrtni nevarnosti upu, da bo sploh ušel živ. Indijanci so ga sigurno ob-

umrl naš župnik, zlatomašnik g. Perša Ivan. Pokopali smo ga 30. sept. Pogreba se je udeležila vsa fara, tudi nekaj protestantov. Tu so namreč protestanti v večini. Pogreb je vodil g. kanonik Slepce ob spremstvu še 17 duhovnikov. Žalno pridigo in sv. mašo je imel g. Slepce. Ob njegovem govoru je fara zajokala in se zavedla, koga da spremlja na zadnji poti. Pokojnik je bil dobričina in si ni spravljal zakladov na zemlji, saj ni zapustil ničesar. 22 let je delal v težki, gorati župniji, kar je

bilo zanj kot starca velika žrtev. Žalostinke so zapeli otroci, cerkveni zbor in gasilci. Položili smo ga v grob ob križu, položili na krsto zlatomašno krono, na uli grob cvetja in se razšli v zavesti, da smo se ločili od dobrega duhovnega očeta.

Žizki. Zapustila nas je 12-letna Tibant Rozina, v nedeljo 29. sept. smo jo ponesli k zadnjemu počitku. Šolski otroci so ji ob grobu zapeli žalostinko. Naj počiva, blaga duša v miru.

Boljševiška vzgoja.

Med nami se tudi pojavljajo zagovorniki ruskega komunizma in boljševizma. Zlasti med mladino so takšni, kojih možgani so inficirani z bacilom komunizma. Sebi v opravičilo poudarjajo, da gre boljševikom glavno za gospodarsko povzdigo ljudstva, za verska vprašanja se dosti ne brigajo, kamoli da bi vero preganjali. Kako je z izboljšanjem gospodarskega stanja ljudstva, je splošno znano. V Rusiji je vse ljudstvo suženj najhujšega kapitalizma, in to je državni kapitalizem. O stališču, in sicer nespremenjenem stališču boljševikov do vere pa spričuje nedavno izdani šolski načrt, ki se naj po njem v bodoče vzgaja ruska šolska mladina. Smoter tega načrta je: v otroku se mora ubiti vera, otrok se mora vzgojiti ne v človeka, marveč v žival.

Po tem načrtu se mora v 1. šolskem letu v šoli to-le učiti: 1. škodljivo je za zdravje poljubiti križ ali sv. podobe; 2. post je škodljiv; 3. molitev nič ne koristi; 4. kdor radi cerkvenega praznika izostane od pouka, moti šolsko delo. V 2. šolskem letu: 1. ni duhov, ni angelov ne hudičev; 2. mesto molitve skupno delo in skupna borba; 3. bolezní se ne zdravijo z molitvijo; 3. čim

večja nepismenost, tem večja vera; 4. molitev gospodarstvu nič ne pomaga. V 3. letu: 1. verski prazniki in revolucionarni prazniki; 2. ni treba ne zemeljskega ne nebeškega kralja; 3. cerkev je drugačna s siromaki, drugačna z bogataši; 4. zakaj nimajo duhovniki glasovalne pravice na zborih; 5. klub, kmečki domovi, čitalnice in cerkve; 6. traktor in molitve, brez božje pomoči moremo povečati žetev in popraviti stanje kmetov. V 4. letu: 1. ljudje so si izmislili bogove; 2. ali je Kristus živel; 3. vera je sovražnica delavcev in kmetov; 4. kapitalisti izrabljajo vero; 5. kako sta nastala Božič in Velika noč; 6. odhod ime kristjan?

*

Preložitev tombole. Radi slabega vremena zadnjo nedeljo dne 6. oktobra se vrši dobrodelna tombola Krščanske ženske zveze v Mariboru v nedeljo dne 13. oktobra t. l., ob 2. uri popoldne na športnem prostoru Maratona na Livadi pred starim mestnim pokopališčem. Tombola se bo vršila ob vsakem vremenu.

Gornji Grad. Dne 29. septembra je imelo naše prosvetno društvo po dve in polletnem počivanju svoj redni občni zbor. Zastava, ki je plapolala nad domom prosvete, je oznanjala, da je minila doba preganjanja, ki je morila vse društveno življenje. Lepo okinčano dvorano je napolnilo ljudstvo do zadnjega kotička. Predsednik Jamnik je otvoril občni zbor. Gospod župnik je v svojem govoru orisal usodo naše prosvete v zadnjih letih. Po občnem zboru je moški zbor pod vodstvom organista Jelena prav lepo zapel par narodnih pesmi. Nato je še sledila igra »Tri sestre«. Da ni bilo med odmori dolg čas, za to so skrbeli naši vrli tamburaši. Z občnega zbora smo poslali zahvalno brzojavko dr. Korošcu, pismene pozdrave pa našima izgnanima prosvetnim delavcem g. sodniku Rantu na otoku Krk in g. šolskemu nadzorniku F. Lužniku.

Ali si že obnovil naročnino?

Odprta noč in dan so groba vrata.

Sv. Anton v Slov. gor. V soboto, dne 21. septembra, smo spremili k zadnjemu počitku uglednega in od vseh spoštovanega moža, kmeta Požega Antona iz Cogetine. Njegova smrt je prišla nepričakovano. V nedeljo, dne 15. sept., še je bil na vsakoletni, njemu tako priljubljeni božji poti v Rušah. V sredo pri zajtrku v krogu delavcev mu je naenkrat slabo postalo, spravili so ga v posteljo, a bil je v trenutku mrlič. Nastopila je srčna kap. Bil

je mož odločnega krščanskega prepričanja. Dolgo vrsto let je bil zvest naročnik in bralec »Slov. Gospodarja«. Odkovala ga je dejanska ljubezen do bližnjega, zlasti do delavca. Kako priljubljen je bil, je pokazal njegov pogreb, katerega se je zraven domačega g. župnika in g. župnika Feliksa Vršiča od Marije Snežne, udeležila velika množica ljudi, domačih in tujih. Ker je bil svojčas občinski in šolski odbornik, ga je tudi šolska mladina z učitelji-

krožili in ga bodo oblegali po njihovi volji. Pred vsem so bili čisto gotovo v šestkratni premoči. Oblegani ni imel pri sebi dovolj hrane, ne odej, ki bi mu bile nudile zatišje pred nočnim mrazom. Najbolj ga je skrbelo krvavljenje iz sicer neznatne rane na nogi. Kri mu je že bila razmočila hlače in se je spuščala v škorenj. Počasi bi se lahko izkrvavel.

Tekom prvih deset minut je dobro videl, kako so huškale sence med njim in robom gozda. Streljal je na premikajoči se cilj, vendar ni zadel.

V spoznanju, da je odvisno njegovo življenje od ustavitve krvi, je razparal hlačnico in pretipal rano. Krogla ga je res samo oprasnila, vendar globoko, ter mu pretrgala žile, iz katerih je krvavel.

S pomočjo žepne rutice in sirovega usnja, katerega je odtrgal od snežnega obroča, si je napravil zasilno obvezo, katero je trdno zadrnil krog rane z lovskim nožem. Krvavenje je prenehalo. Še snega si je naložil krog obveze, kar ga je dobrodejno hladilo.

Tekom pol ure je rana zamrznila. Tudi po odvitju robca ni privrela več kri.

Med popisanimi dogodki je zatonilo solnce. Neprijetna — mračna tema je napolnila mrtvi gozd. Zunaj po ravni so pričeli tuliti volkovi, med debli hoste sta plahutali neslišno dve snežni sovi, ki sta lovili kunce in leminge (vrsta veveric).

Oblegančeve misli so zaplavale nazaj k tovarišu v topli koči na otoku. Franc je čakal v zasneženem taborišču zamanj nanj. Najbrž bodo pustili njega Indijanci pri miru. Imel je udobno streho ter dovolj živil. Če bo dobri tovariš sploh kedaj zvedel, kje in kako je umrl od zavratne krogle rdečekožca on Lavison, ki je doslej kljuboval in se srečno izmotal iz vsake še tolike nevarnosti...

(Dalje sledi.)

Katoliška mladina vseh šol — čitaj „Nedeljo“!
Bodi zavedno-katoliška že v svojih nežnih mladih letih!

mecesen v Karasaki. To drevo se razširi s svojimi vejami, katere porine od stebila po tleh na okrog v premeru do 100 m. Mecesen v Karasaki je bogznanj koliko star, vendar ga Japonci skrbno čuvajo in še dandanes vsako leto lepo ozeleni.

Leta 1923 so vkuhali v Nemčiji

po tvornicah za izdelovanje konzerv v 5000 pločevinastih skatlah razno sočivje. Skatle so shranili v omare po kletih in so jih začeli pred kratkem odpirati ter preiskovati. Izkazalo se je, da je bila vsebina konzerv dobro ohranjena. Le kakih 58 skatel je bilo nevarnih, ker je prodrl vanje zrak.